

בש"פ 6389/21 - טל באשר מזרחי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6389/21

כבוד השופט י' אלרון

לפני:

טל באשר מזרחי

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית המשפט המוחזי בירושלים ב-מ"ת
16347-05-21 מיום 14.9.2021 שניתנה על ידי
השופט א' אברבנאל

עו"ד ארץ בר-צבי; עו"ד עידן בוטבול
עו"ד רוד חלאוה

בשם העורר:
בשם המשיבה:

ההחלטה

1. לפניו ערנלי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המוחזי בירושלים (השופט א' אברבנאל) בתיק מ"ת 16347-05-21 מיום 14.9.2021, במסגרת נדחתה בבקשת העורר ל"עין חוזר" ולערכית تسquier מעצר בעניינו.

2. ביום 9.5.2021 הוגש כתוב אישום נגד העורר ובת זוגו, הכלול שני אישומים. במסגרת האישום הראשון, יוכסה לעורר ולבת זוגו עבירה של סחיטה באוים לפי סעיף 428 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) בצוירוף סעיף 29 לחוק. בנוסף, יוכסו לעורר עבירות של התחזות לאחרר, לפי סעיף 441 לחוק; קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 415 לחוק; והשמדת ראייה, לפי סעיף 242 לחוק. במסגרת האישום השני, יוכסו לעורר שתי עבירות נוספות של סחיטה באוים לפי סעיף 428 לחוק זה.

3. המסתכת העובדתית בגין הוגש כתוב אישום נגד העורר ובת זוגו פורטה בהרחבה בהחלטת בית משפט זה בdish'פ 5397/21 מיום 18.8.2021 (השופטת ד' ברק-ארז), ומסקך אפונה לעובדות הבאות בתמצית בלבד.

על פי המתואר באישום הראשון, פנה העורר למ' (להלן: המטלון) באמצעות אפליקציה ליררכות בקהילה הלחת'ב, והציג לו לكيים מפגש מיני תמורת שלום, תוך שהתחזה לבוחר צער. במהלך שהותו של המטלון בדירת מגורים עם ע', בחור צער שהעורר גיס לצורך כך, צילם העורר את הנעשה בדירה. לאחר מכן ובמספר הזדמנויות נוספות, התקשר העורר למטלון ואיים עליו כי אם לא יעביר לו כספים, יפיצ' את התמונות והסרתו לכל עובדי המשרד הציבורי בו כיהן בתפקיד בכיר, וכי יפגע בו ובבני משפחתו. כתוצאה מאימומים אלו, העורר המטלון לעורר ולבת זוגו סכום כולל של 2,450,000 ש"ח.

על פי המתואר באישום השני, סחט העורר באימומים גם את ש', עמו הייתה לו היררכות מוקדמת, ואשר היה חייב כספים לצד שלישי. העורר איים עליו כי יפגע במשפחתו, אם לא ישלם את חובו, ודרש ממנו תמורות נוספות במקרים שונים. עוד צוין, כי גם ע', שהעורר גיס לצורך שחיתת המטלון, נסחט באימומים על ידי העורר, תוך שאיים עליו שיפגע במשפחתו ובביתו.

4. בד בבד עם הגשת כתוב האישום נגד העורר, ביקש המשיבה לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

5. ביום 1.6.2021 הורה בית המשפט המחויז על מעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו, תוך שקבוע כי אין מקום להורות על עירication תסוקיר, שכן לאור המ██וכנות הנש��ת מהעורר, לא ניתן להשיג את תכליות המעצר בדרך של חלופה אחרת.

6. העורר הגיע ערב על החלטה זו בפני בית משפט זה, אולם במסגרת הדיון שהתנהל ביום 6.6.2021, חזר בו העורר מהבקשה, תוך שנשמרה זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר, "כל שיתקייםו התנאים לכך" (dish'פ 3834/21 השופט ע' גראסקובף).

7. לאחר מספר שבועות בודדים, הגיע העורר בקשה נוספת לבית המשפט המחויז לעיון חוזר בהחלטה בדבר מעצרו. בבקשתו זו, לא בקש העורר את שחרורו, אלא רק להורות על הגשת תסוקיר מעצר בעניינו, שכן לגישתו עתיד לחפות "זמן ניכר" עד אשר מעצרו יבחן בשנית על ידי בית המשפט המחויז, ועד למועד בו ינתן לגביו תסוקיר.

ביום 28.7.2021 דחה בית המשפט המחויז את בקשתו, בכך כי לא חל שינוי נסיבות המצדיק את שינוי החלטת המעצר; טרם החלפו חודשיים מיום ההחלטה הקודמת בעניינו; וכי משפטו של העורר מתנהל בקצב מהיר.

8. על החלטה זו הגיע העורר ערב נוסף לבית משפט זה, אשר נדחה ביום 18.8.2021 (dish'פ 5397/21). נקבע, כי טרם קמה לעורר עילה לעיון חוזר, ומילא לא קיימת הצדקה לשנות מהחלטת המעצר בשלב זה. הודגש, כי לא ניתן להורות על הגשת תסוקיר "על שבן" העתיד לבוא.

9. ושוב, ובטרם חלף חודש ימים מיום דחית ערכו, הגיע העורר בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו. ביום 14.9.2021 דחה בית המשפט המחויז את הבקשה, תוך שיקב עין בחולף שלושה וחצי חודשים מיום ההחלטה המעדן כדי לשנות את מצב הדברים, וכי "התיק מתנהל ביעילות ובמהירות הרואה".

טענותהצדדייםבערר

10. מכאן העורר שלפניו על ההחלטה בית המשפט המחויז.

לטענת העורר, חלוף הזמן מאז מתן ההחלטה - למעלה מרבעה חודשים - וכן הזמן הצפוי לחולף "ממתן הוראה לשירות המבחן לרוך תסוקיר בעניינו" ועד שזה יוגש לבית המשפט, הם בבחינת חלוף "זמן ניכר", כאמור בסעיף 52(א) לחוק המעצרים.

משיך העורר וטוען כי חלק מהניסיונות עליהם הסתמכה ההחלטה להורות על מעצרו עד תום הליכים לא קיבל תסוקיר, ובכלל זה כי לא ניתן לאין מסוכנותו באמצעות קביעת חלופה, אין עומדים עוד בעינם. כך לטענתו, השיחה שהתקיימה בין איש משטרת, בה לכאורה הודיעו כי בכוונתו לעשות שימוש בחומר שיש בידו בונגש לבקרים במערכות ציבוריות לאחר שחרורו מעצר, כלל לא נחקירה. לשיטתו, "מחדר" המשיבה שלא לחקור את האירוע ולבודק אם אכן התרחש, מלמד על כך שאף היא סבורה שאין בו ממש". על כן, סבור העורר כי "נשתנו הנسبות", למשל נחקירה השיחה האמורה, אשר צוינה בהחלטתביה המשפט המחויז.

עודليل העורר על הפגיעה בזכותו במהלך מעצרו, בכך שמנעו ממנו לפגוש את רעייתו ולידיו.

11. מנגד, בא כוח המשיבhbיקש לדחות את העורר, תוך שעמד על בקשוטו החזרות ונשנות של העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו, כמו גם על מספר הערירים שהגיש לבית משפט זה, וכל אלה - ללא שהתקיימו "שינוי נסיבות" או חלוף זמן" העשויים להצדיק שינוי בהחלטת מעצרו.

לענין הנימוק בדבר חלוף הזמן, הדגיש בא כוח המשיבה, כי יש להידרש לכתב האישום החמור שהוגש נגדו; להתמכותן של העבירות; ושלוש הרשעותיו הקודמות שבಗין הוטלו עליו מאסרים מותנים ברי הפעלה.

דין והכרעה

12. לאחר שיעינתי בעורר, בנספחי ושמעתית את טיעוני הצדדים הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגיעו לכל מסקנה בדיון העורר להידחות.

כעולה מהאמור בבש"פ 5397/21 של בית משפט זה, אשר ניתן בעניינו, העורר מנסה להיתלות בחולוף הזמן ש עבר - גם אם אינו מהווה כשלעצמו "זמן ניכר" - ובמשך הזמן ש"עד לעבור" מיום שבית המשפט יורה על הגשת תסוקיר ועד שזה יונח על שולחנו, כדי להצדיק קיומה של אחת החלופות כאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים, קרי חלוף

"זמן ניכר".

אלא שזו לא הפרשנות שיש ליתן לסעיף זה, יש לפרשו על פי לשונו הבורורה והפשוטה, לפיה, העורר רשאי לפנות לבית המשפט בבקשתה לעיון חוזר רק "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכרעת מתן ההחלטה".

13. יוצא אפוא, כי חלוף ה"זמן הניכר" מתייחס לזמן "שבוע" ואני כולל בחובו את הזמן ש"עתיד לחולף". אשר על כן, אין לקבל את פירושתו זו של בא כוח העורר כאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים.

14. במקורה דנן, לא מצאתי כי יש בארבעת החודשים שחלפו מיום מתן ההחלטה במעטץ העורר, כדי להוות "זמן ניכר" המצדיק עיון בה מחדש, אף לא בגין הימנענות מלאה רוחנית על הגשת תסקירות בעניינו, וזאת בשים לנסיבותי הפרטניות של העורר ולחומרת המעשים המוחשיים לו, מהם עולה מסוכנות גבוהה.

15. כמו כן, לא מצאתי כי יש לקבל את טענות העורר בדבר קיומן של "שינוי נסיבות" נוכח "מחדר" המשיבה, כלשונו, לחקור את האמור בשיחה בין איש המשטרה, אליה התייחס בית המשפט המוחזק בהחלטה על מעצרו, אלאשהתיחסות זהה גדרהכ"ל מעלה מהנדרש" (פסקה 11 להחלטת המעצר).

כפי שנקבע בהחלטות הקודמות בעניינו של העורר, קיומן של הראיות לכואורה ועבורי הפלילי מקימים עילית מעצר של מסוכנות גבוהה המצדיקה את מעצרו עד לתום ההליכים.

16. אשר על כן, העורר נדחה.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשפ"ב (4.10.2021).